

мжка изкарвали хлѣба си. Онѣзи пѣкъ, които се занимавали съ книги, съ наука, съ изкуства и изнамѣрванія, били хващани и затваряни въ тъмница.

Общо роптание.

Народътъ не можалъ вече да търпи неправдитѣ и поискалъ отъ краля да даде по-добри закони и да освободи селянитѣ и гражданитѣ отъ феодалитѣ и богатитѣ стопани. Людовикъ XV не чулъ молбата на потиснатитѣ. Следъ неговата смъртъ на престола стѣпилъ Людовикъ XVI. Той билъ по-добъръ, по-работенъ, ала се страхувалъ отъ придворнитѣ и привилегированитѣ, та не смѣлъ да издаде нови закони за доброто на безправнитѣ.

Настѣпили лоши времена, появилъ се гладъ. Хората останали безъ храна, безъ топливо, безъ соль, безъ дрехи. Селянитѣ дошли до отчаяние.

Така цѣлъ народъ решилъ да помоли краля да свика *Велико народно събрание*, което да изработи нови закони, да премахне тежкитѣ привилегии, данъци и бери, да направи подобрене на живота, да даде свобода на мисълта, на книгата, та да настане братство между хората.

Свикване на Великото народно събрание.

Следъ голѣми настоявания отъ цѣлъ народъ предъ краля и следъ нѣкои малки спрѣчвания на селяни съ нощни стражари, Людовикъ XVI решилъ да свика *Велико народно събрание*, което да разгледа оплакваніята на народа, да нареди нѣкои нови закони за данъцитѣ, за прехраната на бедното население, да намѣри пари за държавнитѣ нужди и т. н.

Станали избори за народни представители. Избрани били 300 *привилегировани* дворяни, графове, князове и богати царски люде; други 300 били избрани отъ духовнитѣ лица (владици, митрополити, игумени на богати мана-